

## ДИПЛОМАТИЧНЕ ПРЕДСТАВНИЦТВО ЯК МЕХАНІЗМ ВРЕГУЛЮВАННЯ СУЧАСНИХ МІЖНАРОДНИХ ВИКЛИКІВ

### DIPLOMATIC REPRESENTATION AS A MECHANISM FOR SETTLING MODERN INTERNATIONAL CHALLENGES

Кадар А.М.,

аспірант кафедри міжнародного та європейського права

*Державний університет «Київський авіаційний інститут»*

Сучасна дипломатія стикається з багатьма викликами, які впливають на систему міжнародних відносин, на міжнародне право, зокрема, і вимагають нових підходів для їхнього вирішення. Однією з найбільш значущих змін є технологічний прогрес, що трансформує дипломатичну практику і методи комунікації. Розвиток нових технологій, зокрема цифрових інструментів, дозволяє швидше обмінюватися інформацією, але одночасно збільшує загрози, такі як кібербезпека та можливість маніпуляцій із базами даних.

Глобальна складність сучасних конфліктів, геополітичне суперництво та економічна нерівність також впливають на роботу дипломатів, які часто мусять знаходити баланс між національними інтересами та потребами міжнародної співпраці. Політична нестабільність та зміни в лідерстві можуть створювати непередбачувані виклики для підтримки дипломатичних зв'язків і міжнародних угод, що вимагає від дипломатів постійної гнучкості та здатності адаптуватися до нових умов.

Одним з найгостріших викликів є суперечки щодо суверенітету, прав людини, а також зміни клімату. Національний суверенітет часто стоїть на заваді міжнародній співпраці в таких критичних сферах, як екологія та глобальна безпека. Дипломати повинні шукати способи узгодження цих суперечливих інтересів через багатосторонню дипломатію та міжнародні організації, зокрема ООН.

Значну увагу сьогодні також приділяють економічним аспектам дипломатії, зокрема валютній стабільності, фінансовим переговорам та питанням справедливої торгівлі. Економічна дипломатія стає важливою частиною вирішення глобальних викликів, адже економічна нерівність часто призводить до конфліктів, підвищення протекціонізму та загострення міждержавних відносин.

Узагальнюючи, варто зазначити, що сучасна дипломатія потребує інтегрованого підходу до вирішення політичних, економічних та екологічних проблем. Це включає зміцнення демократичних інституцій, розвиток багатосторонніх платформ для діалогу, міжнародні економічні угоди, посилення співпраці в галузі безпеки та боротьби з тероризмом. Окрім того, кліматична дипломатія відіграє все більшу роль, оскільки питання зміни клімату та нестачі ресурсів впливають на дипломатичні стосунки між країнами і вимагають глобальних колективних рішень.

**Ключові слова:** дипломатія, дипломатичне представництво, міжнародні виклики, ООН, міжнародна співпраця.

Modern diplomacy faces numerous challenges that impact international relations and require new approaches for resolution. One of the most significant changes is technological progress, which is transforming diplomatic practice and communication methods. The development of new technologies, particularly digital tools, enables faster information exchange, but simultaneously increases threats such as cybersecurity and the possibility of data manipulation.

The global complexity of contemporary conflicts, geopolitical rivalry, and economic inequality also affect the work of diplomats, who must often balance national interests with the needs of international cooperation. Political instability and leadership changes can create unpredictable challenges for maintaining diplomatic ties and international agreements, requiring diplomats to be constantly flexible and able to adapt to new conditions.

One of the most acute challenges is disputes over sovereignty, human rights, and climate change. National sovereignty often hinders international cooperation in critical areas such as environmental protection and global security. Diplomats must find ways to reconcile these conflicting interests through multilateral diplomacy and international organizations, particularly the UN.

Significant attention is also given to the economic aspects of diplomacy, including currency stability, financial negotiations, and fair trade issues. Economic diplomacy is becoming an essential part of addressing global challenges, as economic inequality often leads to conflicts, increased protectionism, and the deterioration of interstate relations.

In summary, modern diplomacy requires an integrated approach to addressing political, economic, and environmental issues. This includes strengthening democratic institutions, developing multilateral platforms for dialogue, international economic agreements, enhancing security cooperation, and combating terrorism. Additionally, climate diplomacy is playing an increasingly important role, as issues like climate change and resource shortages affect diplomatic relations between countries and demand global collective solutions.

**Key words:** diplomacy, diplomatic representation, international challenges, UN, international cooperation.

**Постановка проблеми.** Наразі сучасна дипломатія стикається з низкою складних і багатогранних викликів, які значно ускладнюють її функціонування. Глобалізація, технологічний прогрес, політична нестабільність, ідеологічні конфлікти та економічні диспропорції створюють нові реалії, що вимагають від дипломатів адаптації та інноваційних підходів.

Однією з ключових проблем є балансування між національними інтересами та потребою у міжнародній співпраці. Суверенітет країн часто стає на заваді вирішення глобальних питань, таких як зміна клімату, міжнародна безпека та права людини. У свою чергу, політична нестабільність і зміни в керівництві можуть призвести до розриву дипломатичних відносин і ускладнення комунікацій. Таким чином, постає питання: як сучасна дипломатія може ефективно реагувати на ці виклики, зберігаючи при цьому мир і стабільність у міжнародних відносинах? Відповідь на це питання вимагає аналізу нових підходів, стратегій та механізмів, які можуть допомогти дипломатам впоратися зі складними реаліями сьогодення.

**Аналіз останніх досліджень і публікацій.** Дослідження в сфері мирного вирішення суперечок і ролі дипломатії у механізмі врегулювання міжнародних територіальних спорів підкреслюють важливість даного питання на міжнародному рівні. Багато публікацій за даною тематикою знайшли своє відображення в роботах таких вчених: О. Мартин, З. Тропін, І. Патлашинська, К. Гарбар, В. Плотко, Д. Демидов та інші.

**Мета і завдання дослідження.** Метою дослідження є аналіз сучасних викликів дипломатії, визначення їх впливу на міжнародний правопорядок та розробка стратегій для ефективного подолання цих викликів. У рамках цього дослідження планується оцінити зміни в сучасній дипломатії, враховуючи технологічний прогрес і нові глобальні виклики, а також визначити основні політичні, економічні та безпекові виклики, що впливають на міжнародну співпрацю.

**Виклад основного матеріалу.** Дипломатія сьогодні переживає фундаментальні зміни з безпрецедентною

швидкістю, що впливає на її характер. У цьому сенсі технічний розвиток, технологічний прогрес, складність конфліктів і поширення міжнародних ділових відносин впливають на те, як дипломати виконують або повинні виконувати свої функції.

Дипломатія описується як мистецтво переговорів і спілкування між націями, вона відіграла вирішальну роль у формуванні курсу історії та міжнародних відносин. Це основний засіб взаємодії країн, вирішення конфліктів і встановлення взаємовигідних відносин.

Важливо пам'ятати, що практика дипломатичної діяльності далеко не проста. Вона сповнена викликами і перешкодами, які дипломати і державні діячі повинні вміло долати, щоб досягти своїх цілей.

Політичні виклики в дипломатії багатогранні та всепроникні та торкаються сфери міжнародних відносин і міжнародного права, зокрема. Ці виклики охоплюють такі проблеми, як суперечки щодо суверенітету, територіальні конфлікти, ідеологічні розбіжності. Дипломати повинні знаходити тонкий баланс між національними інтересами та глобальною співпрацею, намагаючись вирішити конфлікти, сприяючи стабільності.

Геополітичне суперництво, боротьба за владу та зміни в державній структурі створюють перешкоди для дипломатичної сфери. Політичні виклики також поширюються на такі питання, як порушення прав людини, санкції та питання невтручання, для вирішення яких потрібні дипломатичні переговори [1, с. 123-124].

Суверенітет, національні інтереси, політична нестабільність і зміни в керівництві державних органів є тривожними викликами для сучасної дипломатії.

Одним із фундаментальних викликів у дипломатії є узгодження національного суверенітету та індивідуальних державних інтересів з необхідністю співпраці в глобалізованому світі. Іноді нації віддають перевагу власним інтересам, що ускладнює пошук спільної мови з питань глобального занепокоєння, таких як зміна клімату, права людини та торговельні аспекти.

Суверенітет і національні інтереси є центральними для викликів дипломатії. Суверенні нації жорстко захищають свою автономію, що іноді призводить до суперечок щодо таких питань, як територіальна цілісність, прикордонні суперечки та самовизначення. Ця напруженість може перешкоджати міжнародним угодам, торговим переговорам і співпраці з важливих міжнародних проблем [1, с. 126].

Дипломатія прагне знаходити спільну мову, врегулювати конфлікти та сприяти діалогу для просування як національних інтересів, так і ширших цілей глобальної стабільності та співпраці. Встановлення цієї тонкої рівноваги є основною функцією ефективних дипломатичних зусиль.

Політична нестабільність і зміни в структурі керівництва значно впливають на виклики дипломатії. Раптові зміни режиму, державні перевороти чи заплановані та призначені вибори можуть порушити дипломатичні відносини та міжнародні угоди. Зміни керівництва можуть призвести до зміни пріоритетів зовнішньої політики, впливаючи на двосторонні та багатосторонні відносини.

Дипломати часто стикаються з проблемою адаптації до мінливих політичних змін і побудови ділових стосунків з новими лідерами, які можуть мати інші плани. Політична нестабільність в одній країні може мати різні наслідки, створюючи регіональну напруженість, конфлікти та ускладнюючи дипломатичні зусилля.

Управління цією невизначеністю та збереження безперервності в дипломатичних відносинах є критичними викликами в умовах політичної нестабільності. Для вирішення політичних викликів вбачається необхідним:

використання багатосторонньої дипломатії, яка заохочує країни до спільної роботи через міжнародні організації, такі як ООН, для вирішення глобальних проблем;

ведення дипломатичних переговорів та сприяння відкритому, чесному та мирному діалогу, щоб знайти спільні інтереси з іншими країнами; дотримання дипломатичного підходу для встановлення та зміцнення відносин із ключовими дипломатами, забезпечення високого рівня узгодженості в переговорах; зміцнення позицій у роботі інституцій, що дозволяє націям будувати потужні демократичні платформи, здатні стійко витримати політичні зміни [1, с. 129].

Економічні виклики в дипломатії часто обертаються навколо складної взаємодії інтересів людей, торговельного дисбалансу та економічної нерівності між націями.

Укладання торговельних угод, боротьба з валютними маніпуляціями та зменшення впливу економічних санкцій вимагають від дипломатів балансу між внутрішніми економічними пріоритетами та співпрацею на користь міжнародної спільноти.

Економічні кризи та диспропорції можуть призвести до напруженості, вплинувши на дипломатичні відносини. Вирішення цих економічних проблем за допомогою угод про справедливую торгівлю, заходів зі стабілізації грошових коштів та програм економічної допомоги має вирішальне значення для сприяння міжнародній співпраці та забезпечення того, щоб економічні міркування не затримували активність дипломатичних рішень для глобальних проблем.

Власне, економічна диспропорція є серйозною проблемою для дипломатії, оскільки вона може створити напругу та вплинути на міжнародні відносини. Країни зі значним економічним дисбалансом стикаються з дипломатичним тиском як всередині країни, так і ззовні.

Нерівність усередині країни може спричинити соціальне невдоволення та політичну нестабільність, що може вплинути на зовнішню політику. Зовні економічна диспропорція може призвести до ескалації торгових суперечок, протекціонізму та конкуренції за ресурси [1, с. 132].

Дипломатія відіграє вирішальну роль у вирішенні цих проблем, сприяючи чесній торгівлі, допомозі розвитку та міжнародній економічній співпраці. У минулому світ був свідком численних переваг і можливостей дипломатичного підходу до вирішення економічних спорів.

У свою чергу, валютна та фінансова дипломатія є життєво важливими компонентами міжнародних відносин і дипломатії, які часто переплітаються з економічними та політичними питаннями. Країни використовують свої фінансові ресурси та фінансову політику як інструменти для реалізації своїх економічних інтересів і впливу в усьому світі [2, с. 258].

Маніпуляції з обмінним курсом і монетарна політика можуть спровокувати суперечки та торговельну напругу, вимагаючи дипломатичних переговорів для вирішення таких питань. Фінансова дипломатія також відіграє важливу роль у врегулюванні глобальних фінансових криз через міжнародні фінансові установи та координації зусиль у боротьбі з відмиванням грошей і фінансуванням тероризму.

Це невід'ємний аспект дипломатії, який допомагає підтримувати стабільність міжнародної фінансової системи та забезпечує співпрацю між державами в економічних питаннях. Коливання курсу валют і фінансові потрясіння можуть мати значний вплив на дипломатичні відносини. Таким чином, вирішення економічних перешкод може стати врегулювання торгівлі, яке усуне економічні відмінності та сприятиме значному економічному зростанню. Також це запровадження та реалізація політики та програм економічної допомоги, які сприяють економічному розвитку. Важливим є заохочення валютної стабілізації та міжнародної співпраці, що допомагає запобігти фінансовим кризам та сприяння посередництву третіх сторін і миротворчим процесам для ефективного та мирного вирішення економічних суперечок [2, с. 261].

Виклики безпеці в дипломатії охоплюють широкий спектр питань, від військових конфліктів і тероризму до розповсюдження зброї та загроз кібербезпеці. Ці виклики вимагають вмілих підходів до переговорів і вирішення конфліктів, оскільки вони можуть поставити під загрозу мир і стабільність на міжнародному рівні.

Дипломати часто борються з делікатним завданням пошуку мирного вирішення триваючих конфліктів, а розповсюдження зброї масового знищення викликає серйозне занепокоєння для мирного співіснування держав.

У цю цифрову еру виклики кібербезпеки ще більше підкреслюють необхідність дипломатії для вирішення нових загроз безпеці.

Навіть сьогодні військові конфлікти та тероризм є тривожними викликами для дипломатії, системи міжнародних відносин і міжнародного права. Загроза насильства може перешкодити мирним переговорам і ускладнити пошук дипломатичних рішень [2, с. 264-265].

Дипломатія прагне запобігати, керувати та вирішувати конфлікти шляхом переговорів і дипломатичних каналів. Такий спосіб дій відіграє ключову роль в укладанні мирних угод, припинення вогню та постконфліктної реконструкції.

Тероризм вимагає міжнародної співпраці для боротьби з його розповсюдженням. Дипломатія сприяє створенню альянсів, обміну розвідданими та антитерористичним заходам між державами. Збалансування інтересів національної безпеки з гуманітарними проблемами є складним завданням для дипломатів.

Ефективна дипломатія може допомогти зменшити вплив конфліктів і тероризму, сприяти стабільності та захистити глобальний мир за допомогою дипломатичних зусиль, діалогу та стратегій у вирішенні конфліктів.

Безперечно виробництво ядерної, хімічної та біологічної зброї є серйозним дипломатичним викликом. Це посилює глобальні ризики безпеки та викликає регіональну нестабільність. Дипломатія відіграє вирішальну роль в усуненні цих небезпек шляхом розробки та виконання міжнародних угод, таких як Договір про нерозповсюдження ядерної зброї (ДНЯЗ) і Конвенція про хімічну зброю (CWC) [3].

Нерозповсюдження ядерної зброї – мирний договір, підписаний у 1968 році між великими ядерними та неядерними державами. Ключовим лейтмотивом є сприяння співпраці та зменшення загроз кінцевої небезпеки, як-от ядерні атаки. З іншого боку, на Конференції Організації Об'єднаних Націй з роззброєння 1980 року почалися переговори щодо КЗЗ. Конвенція була схвалена 29 квітня 1997 року, а 13 січня 1993 року їй було надано для підписання.

Дипломатичні переговори були спрямовані на те, щоб відмовити країни від пошуку такої зброї, забезпечивши їй роззброєння та нерозповсюдження. Вирішення питань невідповідності, перевірка договірних зобов'язань і збалансування проблем національної безпеки та глобальної стабільності вимагають кваліфікованої дипломатії.

Розвиток співпраці, довіри та прозорості між державами має важливе значення в постійній боротьбі за запобігання поширенню руйнівної зброї.

Важливі рішення, які покликані сприяти вирішенню безпекових питань передбачають надходження інвестицій для вирішення конфліктів і застосування миротворчих зусиль, які допомагають вирішувати військові конфлікти. Також це розвиток співпраці у боротьбі з тероризмом, сприяння угодам з контролю над озброєннями, що виключає виробництво зброї масового знищення.

Екологічні виклики в дипломатії охоплюють такі питання, як зміна клімату, дефіцит ресурсів і екологічні катастрофи. Переговори про зміну клімату, такі як Паризька угода, спрямовані на встановлення міжнародних цілей щодо скорочення викидів парникових газів.

Екологічні катастрофи, такі як розливи нафти чи ядерні аварії, вимагають транскордонної дипломатії для усунення їх наслідків. Загалом, дипломатія відіграє вирішальну роль у вирішенні цих тривожних екологічних проблем.

Зміна клімату та брак ресурсів є ключовими проблемами для дипломатії. Зміна кліматичних моделей загострює конкуренцію за такі ресурси, як вода, сільськогосподарські землі та джерела енергії, що зменшуються, що призводить до конфліктів [3].

Дипломатія має вирішальне значення для вирішення цих суперечок і формування глобальних угод щодо скорочення викидів і стратегій адаптації.

Дефіцит ресурсів, посилений зміною клімату, створює економічні ризики та ризики для безпеки, які вимагають дипломатичних переговорів і укладання угод.

Екологічні катастрофи також створюють значні проблеми для дипломатії, погіршуючи міжнародні відносини. Ці кризи викликають суперечки щодо розподілу ресурсів, транскордонного забруднення та адаптації до клімату. Переміщення постраждалого населення, економічні наслідки та геополітична напруженість можуть загостритися, вимагаючи дипломатичного втручання.

У світі, де екологічні кризи не знають кордонів, ефективна дипломатія є важливою для вирішення тривожних і взаємопов'язаних викликів, які вони несуть. У той же час стихійні лиха та екологічні кризи можуть порушити дипломатичні відносини, коли нації потребують співпраці або коли виникають транскордонні екологічні проблеми.

Пріоритетною є підтримка кліматичних угод, таких як Паризька угода, які колективно та ефективно вирішують проблеми щодо зміни клімату; просування практик сталого управління ресурсами та справедливого розподілу ресурсів, що відіграє важливу роль у боротьбі з викликами стосовно зміни клімату; співпраця між країнами з метою створення механізмів міжнародного реагування на катастрофи та взаємодопомога в цьому секторі; розробка договорів та впровадження ініціатив для вирішення транскордонних екологічних проблем [3].

Ідеологічні зіткнення створюють значні проблеми для дипломатії, оскільки суперечливі політичні, економічні та соціальні ідеології можуть створити глибокі розбіжності між націями. Ці зіткнення часто призводять до конфліктів через цінності, системи управління та підходи до зовнішньої політики.

Варто звернути увагу на деякі реальні приклади ідеологічних зіткнень, які призвели до суперечностей і конфліктів.

Під час напруженого протистояння між Сполученими Штатами та Радянським Союзом суперечності та ідеологічні розбіжності погіршили ситуацію. США неправильно витлумачили радянські наміри на Кубі, частково через нерозуміння радянської ідеології та значення Куби в російській історії та геополітичній стратегії..

Сполучені Штати і Радянський Союз були залучені в ідеологічне та геополітичне суперництво, яке тривало десятиліття, добре відоме як холодна війна. США дотримувалися демократичного капіталізму, а Радянський Союз був комуністичною державою. Ці ідеологічні розбіжності підживлювали взаємну недовіру та боротьбу за глобальний вплив [4].

У контексті так званої кубинської ракетної кризи США сприйняли дії Радянського Союзу на Кубі як пряму загрозу своїй безпеці та порушення доктрини Монро, яка проголошувала домінування США в Західній півкулі. Однак Радянський Союз розглядав свої дії як відповідь на розміщення США ядерних ракет у Туреччині та як засіб забезпечення власного суверенітету. Суперечності та різниці в ідеології мало не призвели до ядерного конфлікту.

Таким чином, укладення міжнародних угод, розв'язання суперечок і підтримання миру у світі, який позначений ідеологічним розмаїттям, потребують дипло-

матичного втручання. Участь у мирному діалозі, розвиток довіри та пошук сфер співпраці стають ключовими стратегіями для з'ясування основних складнощів ідеологічних зіткнень у міжнародних відносинах [4].

На цьому фоні Організація Об'єднаних Націй (ООН) відіграє вирішальну роль у превентивній дипломатії, проактивному підході до вирішення конфліктів, спрямованому на запобігання спалаху або ескалації конфліктів до того, як вони переростуть у повноцінну кризу. Превентивна дипломатія є центральною частиною зобов'язань ООН щодо підтримки міжнародного миру та безпеки та включає кілька ключових функцій: раннє попередження (ООН стежить за глобальними подіями та визначає потенційні джерела конфліктів. Організація збирає та аналізує інформацію за різними каналами, щоб завчасно попереджати про конфлікти, що виникають); посередництво та переговори (ООН сприяє дипломатичним зусиллям для посередництва та переговорів між конфліктуючими сторонами та пропонує свої послуги для сприяння діалогу та вирішення суперечок мирними засобами); запобігання конфліктам (ООН підтримує стратегії запобігання конфліктам і співпрацює з державами для усунення основних причин конфліктів, таких як бідність, політична нестабільність і порушення прав людини); розбудова миру (ООН допомагає у розбудові миру після конфлікту, допомагаючи країнам відновити інституції, встановити верховенство права та сприяти примиренню та розвитку); регіональне співробітництво (ООН часто співпрацює з регіональними організаціями та іншими міжнародними зацікавленими сторонами для посилення своїх зусиль превентивної дипломатії).

По суті, роль ООН у превентивній дипломатії полягає у передбаченні, вирішенні та пом'якшенні конфліктів до того, як вони переростуть у більш складні форми, таким чином, зберігаючи свій мандат щодо підтримки глобального миру та безпеки [5, с. 5-7].

Отже, дипломатія є складною та багатогранною сферою, яка вимагає професійних навичок, терпіння та здатності до адаптації для подолання численних викликів. Від політичних і економічних питань до проблем безпеки та навколишнього середовища, дипломати повинні долати безліч перешкод, щоб досягти мирного врегулювання спорів та співпраці між державами.

Усвідомлюючи ці виклики та впроваджуючи стратегічні рішення, міжнародна спільнота може працювати над більш

стабільним і гармонійним світом, де дипломатія залишається потужним інструментом для вирішення конфліктів мирними засобами і просування спільних інтересів.

**Висновки.** Незважаючи на те, що глобальні політичні та соціальні системи постійно змінюються, актуальність і важливість дипломатії як інструменту міжнародних відносин залишається такою ж актуальною, як і раніше. Міністерства закордонних справ та їхні професійно підготовлені дипломати залишаються дуже важливими акторами у веденні міжнародних справ, незважаючи на фундаментальні зміни у Вестфальській системі. Інститут дипломатії справді продемонстрував неабияку стійкість і здатність адаптуватися до змін, а не занепадати, як припускають деякі спостерігачі. Хоча він змінив форму, щоб пристосуватися до нових акторів, проблем і технологій, основний елемент дипломатії залишився незмінним, а саме: вирішення міжнародних конфліктів мирним шляхом за допомогою комунікації, переговорів і збору інформації.

Дане дослідження підкреслює, що сучасна дипломатія стикається з численними викликами, які потребують адаптації традиційних підходів до вирішення конфліктів. Політичні, економічні, безпекові, екологічні та ідеологічні питання формують складний ландшафт міжнародних відносин, вимагаючи від дипломатів гнучкості та інноваційних рішень. Для успішного подолання цих викликів важливо розвивати нові механізми співпраці, які включатимуть усі зацікавлені сторони.

Організація Об'єднаних Націй та інші міжнародні інституції відіграють ключову роль у сприянні мирному врегулюванню конфліктів. Через ефективну превентивну дипломатію та посередництво, ці організації можуть допомогти уникнути ескалації напруженості та забезпечити платформу для діалогу. Це вимагає активного залучення держав, міжнародних організацій та громадянського суспільства для створення спільних ініціатив та угод.

У підсумку варто наголосити на тому, що сучасна дипломатія повинна не лише реагувати на існуючі кризи, а й активно працювати над запобіганням конфліктів у майбутньому. Зосередження на співпраці, спільних інтересах і готовності до компромісів стане основою для стабільного і мирного міжнародного правопорядку. Справжній успіх дипломатії вимагатиме від усіх учасників бажання працювати разом для досягнення спільної мети – збереження миру та безпеки.

#### ЛІТЕРАТУРА

1. Berridge G. R.. *Diplomacy: Theory and Practice*, 3rd edn. Basingstoke: Palgrave.2005. P.123-136.
2. Claudelnlis L. *Power and International Relations*. New York: Random House. 2012. P.258-270.
3. Who needs diplomats? The problem of diplomatic representation. URL: <https://www.diplomacy.edu/resource/who-needs-diplomats-the-problem-of-diplomatic-representation/>
4. *Diplomatic Relations and Conflict Management: A Dynamic Analysis* URL: <https://osf.io/preprints/socarxiv/u7aze>.
5. *Public Diplomacy and International Conflict Resolution: A Cautionary Case from Cold War South America*. *Foreign Policy Analysis*, Volume 16, Issue 1, January 2020, P. 1–20.